

Előfizetési ár:

Egy évre 6 frt.
Félévre 3 frt.
Negyedévre 1 f. 50 k.
Előfizetési pénzek
valamint minden köz-
lemény a szerkesztő-
séghez S. a. Ujhelybe
bérmentv. küldendők.
Kéziratok nem adat-
nak vissza.
Nyílt térben egy
sor 10 kr.

Z E M P L E N .

Közlöny a társasélet, közgazdászati s irodalom köréből.

Hirdetési díj:

3 hasábos petit sor
egyszeri hirdetésnél
5 kr.
Többszörinél olcsóbb.
Bélyeg díj mindig
30 kr.
Előfizetések és hir-
detések felvételnek
Lővy A. könyvkeres-
kedésében és a szer-
kesztőségénél.

49-ik szám.

MEGJELENIK MINDEN VASÁRNAPON.

III-ik évfolyam.

Boraink kelendősége.

Azt venni észre, hogy Magyarországon a kiegyezés epochális idejétől fogva minden czikk és életszükségletnek értéke s ára nevezetesen növekedett; vannak czikkek, melyeknek értéke ezen rövid időszak alatt leginkább a f. városban vagy annak közelében 50—100, vagy még több percentséggel növekedett, mint p. o. a munka — és lakásbér — a föld értéke, több nélkülözhetlen élelmi czikkek ára s a. t. s. egyedül csak a bor azon czikk, melynek értéke semmiképp sem emelkedett.

De megszűntek a 60-as évek, melyek az 1854-ik év kivételével a jó, sőt kitűnő borok egész özönével pinczékünket megtöltötték, és azért az általános áremelkedésből még mind eddig kirekesztve maradtak. Sőt: ha nem is mondom, irigy szemmel nézte el a szegény szőlő birtokos boldogabb termelő s iparos társai sorsát, s rozsz néven sem lehetett tőle venni, ha őt némi indignatio fogta el, midőn látta, hogy azok sokkal csekélyebb termelési költségek mellett mégis nagyobb eredményekre jutnak.

Nagy mesterség volt a szőlős gazdák e keserű megpróbáltatása korszakában, azok végelcsüggedése ellen küzdeni, s ha a kormány e reménye vesztett termelési és ipar águnk szellemi és anyagi emelésére mégis sok gondot, és nevezetesen befektetéseket kockáztatott; ha a „Borászati füzetek“ mint ezen, látszólag jövődövel nem bíró iparág egyedüli magyar szaklapja, a csekély eredményű küzdelmekbe utóbb bele nem fáradt, akkor legalább arra tarthatnak mindketten jogot és számot, hogy gondos és önzetlen hazofiai törekvéseiktől országszerte egy kis elismerés megtagadtatni nem fog.

Borura derű!

A 60-as évek kitűnő borterméseinek vége szakadt; 70 és 71-ben volt ugyan termés, de milyen? Czitromlé volt az inkább, mint bor s a

kinek a 60 as évekből sok édeses bor hevert a pinczében, az minőségileg és mennyiségileg segíthetett még magán e két ellentétes tulajdonu borainak összeházasításával; de utóbb kifogytunk az össze házasításra alkalmas anyagból; a 60 as évi kitűnő borok elkeltek lassanként potom áron szokás szerint, a pinczék kiürültek végkép, vagy egyedül csak 70 és 71-ik évi savanyu és fanyaros boroeskákat mutathattak fel, melyek eddig vevőre nem találtak.

A bortermő külföld déli tartományokban, ugymint Olasz-, Francia-, és Spanyolországban pusztítja egyik felől az Oidium, másik felől a Phylloxera a szőlő telepeket, s utóbb azt lehet mindezek után bátran kimondani, hogy oly kevés jó bor még soha sem volt a világon, mint jelenleg.

A jó borok ily rendkívüli szűke mellett feszült figyelemmel várta a bortermelő közönség a 72-ik év eredményeit, s a tavasz kezdete rózsaszínben is festette elibénk a szüret kilátásait, s daczára annak, hogy országszerte a szőlőknek alig egy negyed része fedve lett volna, daczára annak, hogy a kedvezőtlen téli idő a vesszőknek szeméit megvakította, hajtottak ki a tőkék elég vigan, de harmad részén sem mutatkozott fűrt.

A szűk bortermés már kora tavaszkor volt constatalható, de a kevésnek nagy részét megdémálta még a kedvezőtlen virágzási időjárás. Jellemző különben az az idej bor-évben, hogy a szőlő virágzása már május utolsó harmadában a lehető legrövidebb idő kíséretében kezdetét vette, s a fajok, melyek akkoriban a virágzáson keresztül estek, megis tartották termésüket, miglen azok, melyek virágzása a felette kedvezőtlen júniusi időjárásba esett, azt jobbra elrugták, számosak voltak azonban azon vidékek is, melyek e közös calamitásokon kívül meg másokkal is kénytelenek voltak megküzdeni. Hegyeinknek nagyrészt elverte a jég, másutt meg tönkre tette a csekély termést a rothadás,

mely természetes következménye volt a majdnem folytonos augusztusi eszéseknek.

És mivel az idej bortermés országszerte majdnem kivétel nélkül igen csekély, a régi borok pedig végkép elfogytak, veszik a borokat, legyenek azok akár jobb-, akár silányabbak, oly rendkívüli jó áron, mint a milynekről Magyarországon már rég óta nem hallottunk.

De miképp biztosíthatjuk annak állandóságát? s van-e ezen biztosítás hatalmunkban?

Kitetszik a fentebbiekből, vagyis: tudjuk azt mindnyájan amugy is, hogy a pinczék országszerte üresek, s hogy ennél fogva minden, minek bor a neve, meglehetősen áron vevőre akad; igen jó, vagyis magas áron veszik azonban, s fogják keresni ezen túl örökké csak a jeles és kitűnő magyar borokat, és pedig több tagadhatatlan okoknál fogva, i-ör t. i. azért, mivel az utóbbi évektől fogva a magyar borok a külföld előtt már nem oly ismeretlenek többé; szóba sem hozva több régiebb jó hírű borkereskedési cégeinket, mint p. o. Jalitsékat Pesten, Palugyayékat Pozsonyban, Flaggendorferékat Sopronyban, Andrányiékat Aradon, Ramasetterékat Somlyó és Badaacsony vidékén, Selbsteherékat a tokaji Hegyalján, támadtak az utóbbi időben az ország különböző vidékein t. i. új meg új nevezetesebb tevékenységű borkereskedő házak. A távolabb külföldön is dolgoznak már kizárólagosan magyar borokkal Greger Miksa Angol- és Skótországon, Stanisits Éjszak-Amerikában, és Lengyel Antal, ki évekig Amerikát több irányokban a borkereskedés érdekében beutazta és Magyarországon tartózkodik most, s erősen vásárol borokat amerikai házak számára; Dittrich és Gottschig nem réj kezdte meg Pesten, a sokat utazott és nevezetesen külföldi összeköttetésekkel bíró Spitzer Vilmos vezetése alatt palaczkos bortüzzel a fényesnél fényesebb eredményekkel; szóval: szá-

TÁRUZA.

X Ujhelyi tárczalevél.

(—th) Liptay Pál írja szellemdus amerikai leveleinek egyikében: miszerint az ottani reportereknek nincs párjuk ameddig hegedülnek. Ugyanis ő alig érkezett meg Chicagóba, s már egy helyi lap szerkesztőségénél — melyet ajánlat folytán legott felkeresett — tudták, miszerint egy magyar turista a városba érkezett L. . . . csodálkozását fejezte ki e dolog fölött, erősen állítván: hogy eddig mindössze is csak egy emberrel beszélt Chicagóban. Elhiszem — válaszóla a szerkesztő — de mikor ez egy ember is reporter volt! . . .

Sátoralja-Ujhely ez idő szerint tultesz az újvilág fentebbi genialitásán, amennyiben itti a reporteri szerep ha nem lelkiismeretesebb, de mindenestre sajátosabb kezek között van. A mi reportereink a szakácsnék és szobaleányok. Mai napság luxus czikkeket — minő a glycerin, karmin sat. — valamint szokatlanabb szerekekért — mint creosot, morphiunt — senki se küldjön a patikába, mert egy óra mulva már olyan szépen parentálnak fölötte, mint annak a rendi. Így történt közelébb egy uri emberrel, ki fogfájás ellen is használni szokott chloroformért küldé masát a gyógytárba, s kevés idő multán már az egész város azzal a hírrel volt tele: hogy N. N. is a cholera áldozata lett. . . . Lehetetlen?! . . . Igen, igen! — mondják — ma hajnalban vitték neki a „choleraform(a)“ ellen való orvosságot. . . . Ki látta?! . . . Senki! Mindenki! . . . Csodálatos! hisz az inas arról egy léleknek sem szólt, a chloroform vételnél pedig mindössze is egy fülig bekendőzött persona volt jelen! . . .

Elhiszem — mondhatná rá a chicagói szerkesztő: — de mikor ez az egy persona is szakácsné vagy szobaleány volt!

Szó ami szó, de magyarul mondva: bizony mi esélül vagyunk! S ha napjainkban a gyors lefolyásu dolgokra elmondhatjuk: hogy „gőzerővel“ történik, e stereotyp frázist ma kifogás nélkül alkalmazhatjuk magunkra, felsohajván: halunk bizony, még pedig gőzerővel. Szomorú napok! Az ipari tevékenység két, három szál deszka körül fejt ki erejét, szorgalmát: hogy azt egy örök lakhelyi-lye lehető gyorsan alakítsa át; s mintha azok a kezek, melyek egy száraz kis faból egyszer-másszor annyi szívderítő hangot tudtak kicsalni, — most egytől egyig a harangok köteleibe kapaszkodnának, hogy ugyanazon szivekbe keserűt és reitgést öntsenek! Bim bam! alighogy elhagyják, legott újra kezdik, mint gazdag lakomán sűrű fejköszöntésre a pohárzenét. . . . de hiszen ez is áldomás, csak hogy itti a fatum tart vendégséget, melyen a zord halai díkciózók, amire aztán a szomorú „tust“ a harangozó huzza rea. . . . A hír minden órában egy-egy gyászlevelet röpit be hozzánk, melyre csak az van írva:

Ismét

Egy tájadalommal könnyűt a világ!
s mi látva a temetőről ásó s kapával visszatérő embereket eképp egészítjük ki:

S egy sirhalommal dombosabb a föld!

Mig a fizikai világban ily szomorú panorama nyílik szemünk elé, s emberi véges észszel fürkészve az okokat, karbolsav vagy chlormészszel parirozzuk a félenk irányzott csapást, addig az erkölcsi világ sem nyújt valami vigasztalót városunkban. S mintha levegőjét annak is valami masna fertőztette volna meg, egyikik hullát a másik után nyújtóztatják meg, csak hogy ezeket aztán korántsem az egy- de a

„tisztelt ház“ törvényei szerint, és pedig harang helyett dobszóval temetik el. Ez a cholera az, ami valóban contagiosus, s amannál aunyival veszedelmesebb, amennyiben desinfiálására még eddig nem találtak fel a „Sándor utcai palotában“ valami hathatós paragrafust. A társadalom pedig szintén elég gyenge saját veszélyeztetésével kebelében meg tűrni e mételyes elemeket, melyek személyes hitelen nyugvó pénzügyi közegészséget előbb utóbb teljesen tönkre teszik.

Ily viszás körülmények között nem csoda, ha az ember vére is kissé többet vesz melegéből, mint amennyit — hogy legyen — a felebaráti szeretet Krisztusi elve megkövetel. S mintha maga a higany is érzékenyebbé válnék e zuzmarás társadalmi viszonyokra, lassanként a zéró alá huzza meg magát. E baisse különben a rég várt hidegnek előhírnöke. A csőtörtőki viharos éj fagyos lehellete végre megdermeszté az ősz virág-lelenceit, melyek még pár nap előtt olyan meghitten tolták ki vidám fejecskeiket a lágy bimbók szines polyái közül. Csak utcáink feneketlen sara maradt érzéketlen a fagyos csókokra, mely cseppfolyós állapotában vízszintes irányban, huzódva szét, egy még meg nem hült asphalt-burkolat látványát tárja szemünk elé. Valljuk meg: ablakon keresztül ez illusio, mely képzelte előzét nyújtja egy vidorabb jövődőségnek — még jól is esik, s pillanatra mintegy elfeledtetni velünk a Sennyey-féle „ó-ázsiai állapotot.“ — Boldog álom! . . . de hiszen a cigánynak is jutott egyszer azon szerencséje: hogy legalább álmában kilátása lehetett kávé tinni, s már-már ajkához emelé „Mokka illatos nedűjét,“ midőn rajkója által oldalba rugva, kivette azt kezéből a — fölébredes. Minket is csak addig ringat ez az illusio, mig a kényszerűség rajkója oldalba nem rug: hogy az asphalt-burkolat legott kiessék képzelünkben, mi pedig nyakig belé ama mindennapi csunya való-

közlése végett maga a polgármester járt házról házra, intve, buzdítva, de ahol kellett kéréseket nem büntetve is. Ily és ehhez hasonló intézkedések eredményezték azt, hogy a járvány pusztítása az itteninél aránytalanul csekélyebb volt. Töle tudtuk meg azt is: miszerint Ujhelyben járvány-bizottság nem is létezik többé, a kezdet buzgalmanak nagy hangjával, lassanként a tagok is aetherisáldottak, s csak is idejétele óta működik egy enquete, s tette azon díszes értekezéseket, melyekről lapunk mult számaiban emlékeztünk meg. Köszönését fejezte ki végre a közegészség ügyében lapunknak a járvány alatt tanúsított magatartásáért, melyet azt aránylag más lapokhoz, nemcsak több figyelemmel kísérte, de a tisztaságra buzdítás, nemkülönben a hanyagság jogos megrovása által egyik tényezőjévé váltja helyzet némi jobbrafordulásának, mire nézve munkásságunkat jövőben is kikérte, megjegyezvén: miszerint a járvány apadása most kétszeres kötelességé teszi az erélyt, nehogy az ismét erőre kapva — mint szokott lenni — pusztításait az eddiginél nagyobb mérvben folytathassa.

† Vékey Valér, megyénk egyik legjelesebb közéletiségü jogvégzett ifja, f. h. 20-án este 10 óra körül életének 23-ik évében hosszas szenvedés után S. a. Ujhelyben elhunyt. A nagy veszteség esetelelésétől, mely a boldogultnak halála által szerető szüleit érte, ezuttal tartozkodunk, jól tudván, hogy ily fájó pillanatok közvetlensége alatt nehéz megmérni azon irt, mely bensejében támad azoknak, kikre hasonló nagy csapások sulya nehezül. De lehetetlen hogy hangot ne adjunk a fájdalomnak részünkről, kik az elkötözött ifjában nem Vékey Valért, de ily meddő korszakban a közügyek egyik reményteljes bajnokát, a nemzeti irodalom előretörő munkását, s ama isteni szikráról átmelegült léleknek — mit költészetnek nevezünk — kihűlt sírját. Mennyi magasztos, a haza, társadalom s az összes emberiség javára célzó nagy eszmék katalana volt a most mar kihűlt koponya, melyet anyiszor hozott a nemes helyi lazas torrongásba! Mi tudjuk, kiknek körében élt, s kik benne lapunknak egyik derek munkatársát is elvesztettük. A szükek vegtelen keservét enyhítse azon tudat, hogy mandnyáján osztozunk benne, a közrészvet pedig mely sírjába kíséri a munkás életü ifjut, legyen szívókre azon gicadi balzsam, mely hasonló fájdalmas sebeket képes csak lassanként begyógyítani. Legyen emlékezte sziveinkbe vésvé s beke lakozzék hamvai fölött!

(1) Ama gyönyörűségek illusztrálásául, melyekre mai tárcáinkban röviden reflektálunk, megemlítjük: miszerint városunkban több czég ellen fogantatba vett bírói biztosítás folytán, és pedig nevezetesen a Schön testvérek, par het előtt Majorossy Sándor, Haring es társa, Schön Fülöp, Weinberger S. s még egypár kisebb-szerű kereskedő üzlete bezaratott. A hir szárnya most megint új nevetek vett fel, s röpitett szét, de amelyek már magán embereket mondanak tulajdonosai. Az enyre megrendült hitelviszonyok isten tudja hol végződő hullámcsapásai méltó töprengésbe ejtenek minden józan gondolkozású főt. E megdöbbenés azonban csakis a fenyegetett egyéni érdekek óvszerének feltalálásához vezethet, a helyett: hogy az általános corruptiora vivő szédelges utjának bevágását is célozná. Lapunk közelebbi számaiban behatólag fogunk e dolgokról értekezni, s előrebocsátjuk: hogy nem mi leszünk okai, ha olykor a kíméletlenség hangjába csapunk által, de fájdalom odáig jutottunk már: hogy legyezetessel el nem távolíthatjuk ama kullancsokat, melyek a társadalom testébe ragadva, annak verét ugyancsak szivattyúzzák.

+ Szerencséről értesítik lapunkat: miszerint a nagy sár miatt lehetetlenné van téve a városban gyalog közlekedés. Ezen körülménynek tulajdonítható azon mulatságos látványt nyújtó eset, melyszertint egy közelebb történt temetés alkalmával az ottani g. k. lelkesző lóháton végezte funkcióját. Növelte ez esetenél a komikus hatást azon körülmény: hogy a különben is vézna paripa után egy bizonyos távolban annak csikója is czammogott, míg előtte a szokásos kereszttel egy kis fücska lubiczolt a sár-tengerben. Irja továbbá levelezőnk: miszerint az ottani járásbírósg előtt egy Klma János nevű mádi illetőségü ember a vizsgálat alatt, ki apját egy kövel úgy sújtá föle: hogy az legott meghalt.

(C.) A cholera járvány ügyében kiküldött miniszteri biztos Dr. Grosz Lipot Ungvárról, hol szintén a cholera tárgyában működését bevezette, Ujhelybe visszaérkezett, hogy azon hatósági és gyógyintézkedések miképeni fogantatásáról magának szemle utján ismételve meggyőződést szerezzen, melyek az új állandó járványbizottság részéről elrendeltettek. Miután a cholera korházak felszerelését és berendezését czelszerűnek találta s azt tapasztalta, hogy az intézkedések, különösen a fertőtlenítés, ugyszintén a lakházak tisztántartásának lehető fogantatása az e czélra alkalmazott bizottság által kellőleg ellenőriztetik, meg különös figyelmébe ajánlotta a hatóságnak, hogy azon szükölködő özvegyeket és árvákat, melyek a cholera folytán visszamaradtak, tizedesek által kipuhaltassa hogy közsegélyezésben oly czéloból részesítenek, hogy azok különben inessenek kitéve, a járványuk újabb áldozatává ne essenek, s ez által is a járvány továbbra ne terjedjen. Elutazása előtt részt vett meg a járvány-

bizottság ülésében, s közölvén itt szerzett tapasztalatait, újból felhívta a bizottságot az erélyes fogantatás buzgó ellenőrzésére, hogy ugy a kiterjedésére valamint heveny lefolyására már örvendetesen aláhagyó járványuk újabb felleobanása lehetőleg meggátoltassék.

(1) Nagy József városi pénztárnok-ma reggel a Ronyva folyóban megfulva találtatott. Halálának oka mindeddig tudva nincs, s csak is a hatóság megindított nyomozása fogja azt lehetőleg kideríteni.

A következő sorok közlésére kértünk fel: Figyelmeztetés. Minthogy a cholera Zemplén-megyében még mindig aggasztó mérvben pusztít s különösen S. a. Ujhelyt és Sárospatakat (utóbbi városban 25 nap alatt 130 egyén esett áldozatul) látogatta meg legsúlyosabban: az ev. ref. főiskolai igazgatóság még nem látja elérkezettnek az időt, hogy az ifjuság veszély nélkül egybe-gyűlhessen. Énnel fogva felszólítja az iskolai ifjuságot, hogy várja be otthon, míg az egészségügyi viszonyok kedvezőbb fordulatot vesznek s az igazgatóság által hirlapok utján az egybegyűlésre felszólíttatik.

Sárospatakot, decz. 20. 1872.

az ev. ref. főiskolai igazgatóság.

(1) Bár a cholera most sokkal hevesebben, — s gyakran minden intő jelek nélkül — lépett föl mint maskor, mégis többeknél főlöseges volt a nagy aggodalom, melyet leginkább a mindenünnen jövő rémhírek idéztek elő. A félelem illusztrálásául szolgáljanak a következő rövid scéna: Képzeldsi: (kezében egy egri borral telt üveg) Doktor ur! kimondhatlan rosul érzem magamat. Gyomrom olyan mint egy duda, olykor kegyetlenül csikar, s aztán még hozzá némi hányinger felet is eszlelek. Dr. Lapdacs: Evtv- vagy ivott-e ön ma valamit? Képzeldsi: Mindössze néhány kanál vízbe főtt grizt ettem, de az is igaz: hogy 4 icze vörösbort ittam meg reá. Dr. Lap-Értem. Tudja mit? Feküdjék rögtön ágyba es aludja ki magát, holnap pedig egyik pa-lacsintát és spékelt borjufilet, hanem bort egy gyűszűnyit sem!... Különben sapienti kole... akarom mondani, paaca. — Más szobában. Poltrondi: (fülig dunnába bepakoiva) Jaj! szentem doktor uracska! mindjárt meghalok! Emelygéseim az emelygésig emelygősek, s mintha már a göres is szorongatná lábikramat. Oda vagyok! Dr. Lap: Mit evett és mit ivott ön ma? Poltrondi: Jaj! nem ettem én semmit, csak egy kis kolbász-hurkát, egy pirnyó töltött káposztát és egy csipetnyi lekváros derelyét. De az is igaz, hogy megittam rá két kanecó vizet. Dr. Lap. Értem! Elég roszul tette... Tudja mit? Keljen fel rögtön, mert e pokoli melegben ugy agyonsumítja a guta mint a piny. Holnap pedig egyik két kanál árpadara levest, s vagy három kanál kukorica zsmiskát, azután igyek meg rá egy icze jó egri vagy budai vörösbort. Különben inobedienti pau... akarom mondani cholera! Harmadik szobában. Kakabélesi Vézna Tuhutum (ket vaskos legény és egy tenyeres taipas szolgáló által kefelve. Körülötte siro hölgyek s hozszuképi öreg urak, kezökben eczet, fodormenta-herbathea, karbolav és fenýomag bogyókkal). 1. Sirohölgy: Oh! doktor ur, segítsen az ég szeremére! Nezze csak szegény Tuuhuu... tuhu... huuuuuu... (zokogásba fut) Dr. Lapdacs: Ni desperari asszonyom, meg minden jó lehet. (A beteghez megy s úteret tapintja.) 2. hölgy: oh! hiszen már meg is feketedett! Jaj jaj! Dr. Lap: (Felre hívja a két hölgyet s titkon hozzájuk) semmi baj. Útöre pontosabban jár mint greenwich egyeteméből kikerült kronométer. Hanem hozassanak be rögtön egy tal vizet és mossák meg a szegény fiut. 1. 2. hölgy: (jeden) Víz? Talán már meghalt? Dr. Lap: Dehogy halt, dehogy halt! Hiszen itt hire sincs a cholera asiataikának annai kevesbe a cholera nostrasnak, de ennel is meg kevésbé a kolernak... hanem... Az egész környezet: Hanem?! Dr. Lap: (hallkan) Hanem ugy ki van suvikszólva az öcsém, hogy az én csizmám hozzáképest valóságos subiczka. 1. öreg ur. Bizonyosan talán a csizma-kefetől amivel dörzsölk? Dr. Lap: Effektive a csizmakefetől! Hehehehe! (beteghez) Maga pedig baraton ne fejlen, biztosítom: hogy a kis körmének sincs baja, de legyen esze jövőre s ne üzzön bolondot e tisztességes kompaniából... érti? Különben sem kolerin, sem kolera, de — scutica. Servus! Adieu! — Künn az utcán. Hírlesi: (doktorhoz) Honnan honnan oly sietve domine spektabilis? Dr. Lap: Hagyjon békét! már ugy ki vagyok merülve, mintegy 3 nap és éjszaka folytonosan ferblizó lump. Most jövök megint 3 cholera betegtől. Hírlesi: Most jövök megint?! Dr. Lap: Quelle idée! (magában) Egészségtől még senki sem halt meg eddig. Hírlesi: Én az „ldök tanujának“ levelezője lévén, szabad megtudnom a létszámot? Dr. Lap: A létszám: 200 megbetegült, ebből meghalt 350, meggyógyult 1, javult 1, apolás alatt maradt 1. (magában): t. i. ez a legközelebbi három bolond. Összesen 553. Hírlesi: köszönöm. (el) Dr. Lap: Humilimus! (magában) Mundus vult decipi, ergo decipiatur — ldök tanuja.

(1) Különösen hangzik: midőn azt olvassuk: hogy a mieknél legalább négyszer nagyobb és népesebb Debreczenben a marhaus fontjának ára 20 kr, míg minálunk 24-et vesznek érte, mely ugy mikroség és mennyiségileg amannál bizonyára lejjebb

áll. E viszáságon segitendő — mint tudjuk — közelebb egy társulat állt össze, s folyamodványát a szükséges iparendélyért már be is nyújtotta. Hogy ez a közönségre nézve, amennyiben üdvös versenyt kelt — csakis hasznothozó lehet, senki nem vonandja kétségbe. Amiért is üdvözöljük a vállalkozókat.

† Finkey József sárospataki főiskolai tanár f. h. 22-én Sárospatakon cholera-ban elhunyt. Mint értesülünk a megboldogultnak fivére, Pál szintén aggasztólag beteg. A jeles szakember elvesztését minden esetre mélyen fájlalhatja a főiskola, melynek hosszu éveken át egyik szorgalmas, tevékeny és tudományosan mivel tanára volt. Beke hamvaira!

Kuriozum. Egy megyénkbeli Ond községben lakó Mikola József nevü ember, az árverést neki hírladó bírói végzés kézbesítési ivének átvevési rovatába ezeket írta: „Cs. Kiráji járosbírság végzését vetem Ondon 17-ik november 1872. És kiráji járásbírság Ha tutatlanságból vagy hiján esetébe hibáztam bocásának meg erőtelen embernek. El kel veszni ez világnak vagy gyözni az igazságnak, Spi-relséggel Zsidó Keresi vagyonát Elrabóni Aszegény Ember vagyonát Debiztat Sz Léli Ur Isten hogy nem hagy el. Kérem a Zsidót megesketni Kész vagyok hitves feleségemmel a hitre Istenem Légy segicségül Mikola József msk“

Az első s. a. ujhelyi gőzmalom részvény társaság

ÖRLEMÉNY ÁRJEGYZÉKE

S. A. UJHELYBEN.

Árak költség mentesen S. a. Ujhelyben, zsák ingyen készpénz fizetés mellett, kötelezettség nélkül, fizetendő S. a. Ujhelyben.

Buzallsztek	Szám	O. é. ft. kr.
Asztali dara nagyszemü	A	17.50
„ „ apró szemü	B	17.50
„ „ közönséges	C	17. —
Királyliszt	0	16.80
Lángliszt különös	1	16.40
„ vagy sütő kivonat	2	16.10
Zsemlyeliszt különös szinte	3	15.70
4	15.30	
Kenyérliszt első rendü	5	14.60
„ második rendü	6	12.0
„ harmad rendü	7	11.80
„ negyed rendü	8	10.80
Lábliszt finom	9	8.80
Buzakorpa zsákkal	10	2.80
„ zsák nélkül		2.40

Rozallsztek	Szám	O. é. ft. kr.
Rozliszt	I	11. —
„	II	10.60
„	III	10. —
„	IV	7.80
Korpa zsákkal	V	3.40
„ zsák nélkül		3. —

Hivatalos kimutatás a cholera jásaró. Zemplén-megyében november 15-től kezdve bezaratog decz. 15-ig a járvány egész tartama alatt

1. szerencsi szolgabírói járásban:

Szerencs, Gesztely, K.-Böcs, Bercezk, Kötöm, Talya, Ratka községekben összesen megbetegült 53, meggyógyult 11, meghalt 32, gyógykezelés alatt maradt 10.

2. tokaji sz. járásban:

Tokaj községben össz. megbetegült 107, meggyógyult 34, meghalt 42, gyógykezelés alatt maradt 31.

3. s. a. ujhelyi sz. járásban:

Sátoralja-Ujhely, Sárospatak, K.-Patak, Józsefalva, Petrahó, Ardo, Ladmocz, Zemplén községekben összesen megbetegült 846, meggyógyult 211, meghalt 486, gyógykezelés alatt maradt 149. Ebből magára Ujhelyre esik 558 betegülés, melyből meggyógyult 137, meghalt 391, gyógykezelés alatt maradt 30. Sárospatakra: 167, ebből meggyógyult 57, meghalt, 57, gyógykezelés alatt maradt 53.

4. bodrogközi sz. járásban:

B.-Vécs, Szomotor, A.-Bereczki, F.-Bereczki, B.-Szögh, K.-Kövesd, N.-Géres. Dámóc községekben összesen megbetegült 68, meggyógyult 12, meghalt 49, apolás alatt maradt 7.

5. gálszécsi sz. járásban:

Sz.-Keresztúr, Sz.-Ujfalu, Kozma, Cselej, K.-Azar, Gálszécs, Pelejte, Vécs, Polyánka, Gerendá, Hardicsa, Kelecseny, N.-Ruszká, Kazsu, Terebes községekben össz. megbetegült 212, meggyógyult 80, meghalt 103, gyógykezelés alatt maradt 29.

6. nagymihályi sz. járásban:

Deregyő, K.-Ráska, N.-Ráska, Hegyi, Butka, Nagymihály, Abara községekben össz. megbetegült 64, meggyógyult 22, meghalt 32, gyógykezelés alatt maradt 10.

7. homonnai sz. járásban:

Lupkó, Mező-Laborcz községekben össz. meg-

